

bt.no/bergenpuls: Les mer om kulturnyheter, film, musikk, litteratur, spill, tv, scene og utstilling

ode stemmer

om det ikke lenger holder til i domkirken?

– Definisjonen domkantori kan ikke et stort geografisk område. Det har vi flere eksempler på i uropa.

Mangersnes forteller at han har hatt en tøff periode etter arbeidskonflikten med Bergen kirkelige fellesråd. Han ønsket å holde frem som kantor etter at han fylte 70 år, men arbeidsgiveren så på arbeidsforholdet som avsluttet.

Nå forsøker han å legge konflikten bak seg.

– Jeg har fått mange oppdrag som holder meg gående. Blant annet er jeg konsulent på restaureringen av orgelet i Ålesund kirke. Det er et romantisk orgel med over 90 register og 83 klingende stemmer. I september skal jeg holde åpningskonserten der. Men jeg må innrømme at jeg savner Domkirken, kirkerommet og ikke minst orgelet, sier Mangersnes.

Skuespilleren Per Christensen er død

Skuespiller og regissør Per Christensen er død. Han ble 75 år gammel. Christensen slet med sykdom de siste årene og døde onsdag på Ullevål sykehus, opplyser hans kone til NTB. Christensen ble ansatt ved Det Nye Teater, senere Oslo Nye Teater, i 1950 og ble der til 1969. Deretter jobbet han i Fjernsynsteatret til 1991, før han avsluttet karrieren som frilanser. Per Christensen spilte i over 20 filmer, der «Elling» (2001) nok er den mest sette. Andre viktige filmer er «Bedre enn sitt rykte» fra 1955 og Bjørneboe-filmatiseringen «Tonny» fra 1962. Han spilte også fabrikkeieren i TV-serien «Vestavind» og Hugo Anker-Hansen i «Hotel Cæsar».

Av intet kommer intet

kommentar

Øystein Hauge er kunstanmelder i BT

DETTE SITATET fra «Kong Lear» sammenfatter i en enkelt setning flere oppfatninger. Som for eksempel det prinsippet Pasteur påviste, at ikke noe levende kan skapes i et laboratorium. I kunstsammenheng har dette faktisk relevans. For når det gjelder kommunikasjon og erkjennelse, kan vi ane et unntak: Intet kommer av intet bortsett fra informasjon.

Kunststipendiat, kurator og ekskunstkritiker, Erlend Hammer, markerer seg for øyeblikket med en skrivebordskapt utstilling på Hordaland kunstsenter (HKS) som har satt vårt lokale kunstliv i angstberedskap. Utstillingsrommet er tomt! Tanken var å selge utstillingsplassen til bergenskunstnernes samfunnsfinde nr. 1, reklamegiganten Clear Channel.

Kamouflert under signaturen «Bjørn-Kowalski Hansen», skulle kunstnernes eget gallerirom på Klosteret fylles med Clear Channels stigmatiserte bymøbler, mens Hansens kunst skulle få dekorere firmaets reklameavler i hovedstaden – med pengestøtte fra Norsk kulturråd. Denne kunstretningen kalles vanligvis «Smart-art» – dummere enn konseptkunst, men morsommere enn ren teori.

HVOR MORSOMT ER det å sparke inn åpne dører? Franskmannen Yves Klein stilte ut «The Void» (tomrommet) allerede i 1958. Det utløste en diskusjon om tomhet og fylde i billedkunsten. Sveriges Dan Wolgers, vakte oppsikt i 1991 da han i all hemmelighet lot et reklamebyrå produsere en hel utstilling uten andre føringer enn at det måtte bli en «Wolgers». Her var det forestillingen om det «rene», individuelle kunstnersubjektet som ble satt under debatt.

Verst for Hammer er at han ikke klarer å levere. Clear Channel tok ikke agnet. Kuratorens hedenske forsoning av kunst og kapital, fislet vekk i en pamflett som deles ut ved inngangen til galleriet. Et skifte av fokus fra verk til diskurs. Et knep Hammer har på pensum.

Det tomme galleriet på HKS skal være en metafor på det verdiløse. Stedet er uinteressant som visningsrom fordi det verken har kjøpere (som er rike nok) eller et publikum (som er «hipt» nok) til å tjene hans «karrierebygging». Sånn fortsetter teksten å terpe på formaler fra en forlatt lesesal, i et hardkokt og illusjonsløst toneleie, hele tiden med kunsten og kunstgjenstanden på en armengdes avstand.

PARADOKSALT NOK motsies den dype, delvise sannheten om at «intet kommer av intet» av den omstendighet at *null*, det fullstendige fravær av enhver veiledende hendelse, kan være et budskap. Flåtten kravler opp i et tre. Der setter den seg på en kvist og venter. Hvis den lukter svette, lar den seg falle. Kan hende lander den på et pattedyr. Men hvis den etter noen uker på kvisten ikke får farten av svette, ja så lar den seg falle likevel og kravler opp i et annet tre. Akkurat nå sitter Erlend Hammer på Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studier, Universitetet i Bergen, med drøye 300.000 i studielønn fra staten, og jobber med sin doktoravhandling. Registrerte forskningsresultater for 2009: 0. (Kilde: www.uib.no/frida)